

Якташ язучыбыз архивыннан

■ «Заман сулышы» газеты редакциясе белән Чаллы шәһәреннән Татарстанның атказанган мәдәният хезмәткәре, китапханәче Роза Хәмидуллина элемтәгә керде.

Роза ханым әйтүенчә, безнең якташ язучыбыз Мәхмүт Газизовның шәхси ар-

хивын Яр Чаллы шәһәр үзәк китапханәсенә әдәбият тарихы музеега язучының хатыны — Нурсинә апа Газизовага тапшырган. Исегезгә төшерәбез: язучы, шагыйрь Мәхмүт Газизов Урдалыда туып-үсә. 1970-2013 елларда Чаллы шәһәрәндә яшәгән, шунда жирләнгән. Китапханәче Роза ханым безгә — редакциягә

язучының шәхси архивыннан табылган язмаларын, фотоларны жибәрде. Бик зур рәхмәт аңа.

«Мәхмүт абый үзе еш кына шигырьләрен „Мәхмүш бабай“ тәхәллүсе белән вакытлы матбугат битләренә тәкъдим итә иде. Менә сезгә аның 1994 елда язылган шаян шигырен тәкъдим итәм», — ди Роза Хәмидуллина.

Мәхәббәт

Ниләр булмый бу дөньяда!
Кара инде, күр әле:
Чын-чынлап Су анасына
Гашик булган... Шүрәле!

Бер чак таңда күл гүзәле
Су коенган чагында
Шүрәле агач артынан
Күрәп торган барын да...

Шул мәлдән «урман сарыгы»
Мәжнүннән дә уздырган. —
Йөрәге купкан, Сусылу
Аның күзен екыздырган.

Күңелендә бер бөртектә
Усаллыгы калмаган.
Калыр иде — жанын-тәнен
Сөю уты ялмаган.

Урсалана, борсалана
Әллә нишләмәк була;
Кызың ефәк сачкәйләрен
Үбеп иснәмәк була;

Нечкә сиртмә билкәйләрен
Сыйлап, тотмакчы була,
«Кети-кети»
иткән шәпкә
Кысып кочмакчы була...

Су анасы да хәйләкәр,
Ни әйтсәң дә — хатын-кыз;
Юри кызыктырып йөзә,
Шүрәле бит хатынсыз.

Миңа да гыйшык
тоталар
Дип шатлана, сөнә;
Тарагын урлап китсәң дә,
Эзләп килмәс өңә.

Зыян салмый адәмнәргә,
Батырам дип сөйләнми;
Балык тоткан
малайларны
Күл төбенә сөйрәми.

Сөю-мәхәббәт һәр затны
Меңгә үзгәртә икән.
Начар холык-фигыльне дә
Ипли, төзәтә икән.

Әй Шүрәле, мәкиббән эңн
Су анасы гүзәлгә!
Парлашып су коенмакчы,
Өйрәнәм, ди, йөзәргә...

Кытыкламый,
туктады гел
Кешеләргә тиюдән;
Яр буеннан китә алмый, —
Башы чыкмый сөюдән.

Язмаларны Розалия Мостафина әзерләде.